

Make in India – ความพยายามสู่การเป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมการผลิตของโลก

ในช่วงต้นปีที่ผ่านมา กระแสการเลือกตั้งจากทั่วโลกเป็นไปอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปยุโรปที่ผลการเลือกตั้งอาจส่งผลกระทบต่อการคงอยู่ของยูโรโซน (Eurozone) ส่วนในทวีปเอเชีย ประเทศอินเดียเพิ่งมีการจัดเลือกตั้งครั้งใหญ่ในประเทศตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งการเลือกตั้งในครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งระดับรัฐทั้งสิ้น 7 รัฐ จาก 29 รัฐในประเทศ ได้แก่ รัฐกัว รัฐคุชราต รัฐหิมาจัลประเทศ รัฐมณีปุระ รัฐปัญจาบ รัฐอุตตรประเทศ และรัฐอุตตราขัณฑ์

การเลือกตั้งของอินเดียในครั้งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดสถานะรัฐบาลของนาย นเรนทรา โมดี หลังการออกนโยบายยกเลิกการใช้ธนบัตร 500 และ 1,000 รูปีเพื่อปราบปรามการทุจริต จนเกิดการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงในหมู่ประชาชน ทว่า ผลการเลือกตั้งในครั้งนี้กลับแสดงให้เห็นว่า ยังมีประชาชนจำนวนมากพร้อมสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล โดย พรรครัฐบาล Bharatiya Janata Party (BJP) ได้รับเสียงส่วนใหญ่ในการเลือกตั้งทั้งสิ้น 4 รัฐ (จากรัฐที่จัดการเลือกตั้งเสร็จสิ้นแล้ว 5 รัฐ¹) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐอุตตรประเทศซึ่งเป็นรัฐใหญ่และมีประชากรมากกว่า 200 ล้านคน พรรค BJP ชนะการเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย ได้รับที่นั่งในสภาล่างถึง 325 จากทั้งหมด 403 ที่นั่ง

คะแนนเสียงที่ได้รับทำให้พรรค BJP สามารถจัดตั้งรัฐบาลของรัฐได้โดยไม่ต้องมีพรรคอื่นเข้าร่วม ซึ่งถือเป็นฐานสนับสนุนที่สำคัญสำหรับนายกรัฐมนตรี นเรนทรา โมดี ที่จะรักษาอำนาจไปจนครบวาระเป็นอย่างน้อย และทำให้นโยบายที่ดำเนินการโดยรัฐบาลชุดปัจจุบันมีความแข็งแกร่งขึ้นอย่างมาก

หนึ่งในนโยบายชูโรงที่สำคัญของรัฐบาลนาย นเรนทรา โมดี คือ นโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ซึ่งดำเนินการผ่านโครงการ Make in India โครงการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจในประเทศ ส่งเสริมให้บริษัทต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศหันมาตั้งฐานการผลิตในประเทศอินเดีย และยกระดับประเทศอินเดียสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าของโลก โดยมีการตั้งเป้าหมายให้สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16 ในปัจจุบันเป็นร้อยละ 25 ภายในปี 2565 ซึ่งหากรัฐบาลนาย นเรนทรา โมดี ชนะการเลือกตั้งครั้งถัดไปในปี 2562 แล้ว นโยบายชุดนี้ย่อมได้รับการผลักดันอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

หากย้อนกลับไปในปี 2558 ในช่วงเริ่มต้นของการผลักดันนโยบาย Make in India ประเทศอินเดียเคยได้รับการจัดอันดับความง่ายในการประกอบธุรกิจ² อยู่ที่อันดับที่ 142 ของโลก จากประเทศทั้งสิ้น 190 ประเทศ แต่ในการจัดอันดับปี 2559 และ 2560 พบว่าประเทศอินเดียขยับขึ้นมาสู่อันดับที่

¹ ข้อมูล ณ วันที่ 26 เมษายน 2560

² จัดอันดับโดย World Bank

130 ของโลก นอกจากนี้ยังมีปริมาณการลงทุนในเดือนธันวาคม 2559 ยังเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 22 เมื่อเทียบกับตัวเลขในเดือนเมษายน 2559 เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 35,850 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งนับเป็นพัฒนาการที่ดีและช่วยสร้างภาพลักษณ์ความเป็นหุ้นส่วนกับภาคเอกชนในการเข้าไปทำธุรกิจในประเทศอินเดีย

โครงการ Make it India เริ่มต้นจากการเปิดเว็บไซต์ makeinindia.com เพื่อเป็นคู่มือสำหรับนักลงทุน โดยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่โอกาสทางธุรกิจในสาขาเป้าหมาย 25 อุตสาหกรรม ได้แก่ ภาคยานยนต์ ภาคการบิน ภาคเคมีภัณฑ์ ภาคไอทีและการจัดการกระบวนการทางธุรกิจ ภาคเภสัชกรรม ภาคการก่อสร้าง ภาคการป้องกันประเทศ ภาคการผลิตเครื่องจักรไฟฟ้า ภาคการแปรรูปอาหาร ภาคการผลิตสิ่งทอและเสื้อผ้า ภาคการทำเรือ ภาคการผลิตเครื่องหนัง ภาคการผลิตสื่อและความบันเทิง ภาคสุขภาพ ภาคการทำเหมืองแร่ ภาคการท่องเที่ยวและการต้อนรับ ภาคการทางรถไฟ ภาคการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ภาพน้ำมันและก๊าซ ภาคการผลิตพลังงานทดแทน ภาคเทคโนโลยีชีวภาพ ภาคอวกาศ ภาคพลังงานร้อน ภาคการถนนและทางหลวง และภาคระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนนโยบายกฎระเบียบ ขั้นตอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละอุตสาหกรรม เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกันในทุกๆ ภาคส่วน

ในเดือนสิงหาคมปี 2557 ประเทศอินเดียมีมติให้มีการลงทุนโดยตรง (FDI) ในภาคการทางรถไฟได้สูงสุดถึงร้อยละ 100 และในภาคการป้องกันประเทศที่ร้อยละ 49 ซึ่งต่อมาได้มีการปรับตัวจนถึงร้อยละ 100 ในที่สุด และในปี 2559 ได้มีการขยายเขตแดนการลงทุนดังกล่าวไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมถ่ายถอดสัญญาณและกระจายเสียง อุตสาหกรรมการบินพลเรือน อุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ อุตสาหกรรมยา และอุตสาหกรรมค้าปลีกแบบรายเดียว (Single-brand Retail) ทั้งนี้ ในปี 2560 ทางรัฐบาลอินเดียมีแผนจะขยายไปสู่ภาคการเงินและประกันภัย รวมถึงธุรกิจค้าปลีกอาหารอีกด้วย

นอกจากมาตรการสนับสนุนการลงทุนเบื้องต้นแล้ว รัฐบาลอินเดียยังได้จัดตั้งหน่วยงานพิเศษชื่อว่า Invest India ซึ่งเป็นองค์การไม่แสวงหากำไรของรัฐบาลอินเดียร่วมกับสหพันธ์หอการค้าและอุตสาหกรรมอินเดีย (Federation of Indian Chambers of Commerce & Industry: FCCI) ทำหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่บริษัทเอกชนต่างชาติที่ต้องการเข้าไปลงทุนในอินเดีย ซึ่งนายเรนทรา โมตีมีเคยกล่าวเอาไว้ว่าภายใต้การจัดการของหน่วยงานนี้ คำถามและปัญหาทางธุรกิจของเอกชนต่างชาติต้องได้รับคำตอบภายใน 3 วัน

นอกเหนือจากการผลักดันมาตรการพิเศษต่างๆ ผ่านโครงการ Make It India แล้ว รัฐบาลอินเดียยังออกนโยบายสนับสนุนอื่นๆ เพื่อสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมสำหรับการลงทุนมากขึ้น โดยล่าสุดเมื่อต้นเดือนเมษายน ปี 2560 รัฐบาลมีแผนกู้ยืมเงินจำนวน 2 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐจากธนาคารเพื่อการพัฒนาใหม่ (New Development bank: NDB) เพื่อลงทุนในโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities) พลังงานทดแทน การขนส่งในเมือง และการกำจัดของเสีย เป็นต้น ซึ่ง

สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่มุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศรองรับการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ

อีกหนึ่งแผนการที่สำคัญของรัฐบาลอินเดียในขณะนี้คือการปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษี โดยในวันที่ 1 กรกฎาคม 2560 ทางรัฐบาลจะประกาศใช้กฎหมายจัดเก็บภาษีสินค้าและบริการ (Good and Services Tax: GST) หลังจากทำการผ่านร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวมาตั้งแต่ปี 2558 การบังคับใช้ GST จะช่วยลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บภาษี เนื่องจากโครงสร้างการจัดเก็บภาษีแบบเดิมจะต้องเสียภาษีหลายขั้นตอน อีกทั้งยังช่วยทำให้ประเทศอินเดียใช้ระบบภาษีแบบเดียวกันทั่วประเทศ ทำให้ปัญหาความทับซ้อนในการเก็บภาษีระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลางหายไป ซึ่งระบบภาษีแบบใหม่จะลดต้นทุนให้กับภาคธุรกิจและกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างแน่นอน นอกจากนี้รัฐบาลอินเดียยังพิจารณาเรื่องการปรับลดภาษีนิติบุคคล (Corporate Income Tax) จากร้อยละ 30 เหลือร้อยละ 25 ในอีก 2-3 ปีข้างหน้า การปรับโครงสร้างภาษีเหล่านี้จึงเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ช่วยดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม แม้รัฐบาลของนายเรนทรา โมตี จะออกนโยบายและมาตรการที่หลากหลายออกมาเพื่อช่วยกระตุ้นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) แต่ปัญหาเรื้อรังเรื่อง กฎหมายแรงงาน ยังคงดูจริงจังไม่ให้อินเดียได้รับความไว้วางใจจากนักลงทุนเท่าที่ควร เนื่องจากกฎหมายแรงงานของอินเดียปกป้องลูกจ้างมากเกินไป จนทำให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการด้านแรงงานได้คล่องตัวเหมือนประเทศอื่นๆ แม้ว่าพรรครัฐบาลจะพยายามปรับปรุงกฎหมายแรงงานในรัฐที่พรรครัฐบาลครองเสียงข้างมากอยู่ แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมภาพรวมของทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ของเรื่องนี้คงต้องดูกันต่อไปในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังการเลือกตั้งระดับรัฐในปี 2560 จบลง ซึ่งอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ รัฐบาลยังคงมีประเด็นท้าทายสำคัญอีกหลายประการที่ต้องเผชิญเพื่อยกระดับอินเดียสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนจากต่างชาติอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในประเทศ อย่างระบบพลังงาน ระบบที่ดิน หรือระบบราชการที่ยังมีความล่าช้าการขอใบอนุญาตทำธุรกิจ รวมไปถึงปัญหา ระหว่างประเทศ ที่อาจต้องเผชิญหน้ากับคู่แข่งสำคัญอย่างจีนที่ประกาศนโยบายเปิดรับและดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้งจีนและอินเดียล้วนแล้วแต่เป็นยักษ์ใหญ่ด้านเศรษฐกิจทั้งคู่

สุดท้ายนี้ รัฐบาลของนายเรนทรา โมตีจะสามารถลบล้างภาพความยุ่งยากในการจัดตั้งธุรกิจ (Red Tape) และเปลี่ยนเป็นการปูพรมแดงต้อนรับ (Red Carpet) ได้มากเพียงใด ยังคงเป็นประเด็นที่นักลงทุนทุกคนต่างต้องติดตามต่อไปในอนาคต

ที่มา: The Wire, The Wall Street Journal, The Indian Express, Zee News, The Economics Times, Thai-India Business Information Center

Make in India - ความพยายามสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตของโลก

เป้าหมายของโครงการ

“...เพิ่มสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคอุตสาหกรรมให้เป็นร้อยละ 25 ภายในปี 2565...”

การดำเนินการภายใต้โครงการ

2557

- ปรับเพดานการลงทุนในภาคทางรถไฟสูงสุด ร้อยละ 100
- ปรับเพดานการลงทุนในภาคป้องกันประเทศสูงสุด ร้อยละ 49

2559

- ปรับเพดานการลงทุนในภาคป้องกันประเทศสูงสุด ร้อยละ 100
- ขยายเพดานการลงทุนไปยังกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้แก่ การแปรรูปอาหาร การถ่ายถอดสัญญาณและกระจายเสียง การบินพลเรือน การเลี้ยงสัตว์ การผลิตยา และการค้าปลีกแบบรายเดี่ยว (Single-brand Retail)
- การจัดงานสัปดาห์ Make in India Week ในเมืองมุมไบระหว่างวันที่ 13-18 กุมภาพันธ์เพื่อแสดงนโยบาย ข้อมูลเชิงลึก และเสนอแนะโอกาสในการทำงานร่วมกันกับผู้นำด้านอุตสาหกรรมในอินเดียและต่างประเทศ

2560 (กำลังดำเนินการ)

- ขยายเพดานการลงทุนไปยังภาคการเงินและประกันภัย และธุรกิจค้าปลีกอาหาร

ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น

- อันดับความง่ายในการประกอบธุรกิจปรับจากอันดับ 142 ในปี 2558 ขึ้นมาเป็นอันดับที่ 130 ในปี 2560
- ปริมาณการลงทุนโดยตรง (FDI) ในเดือนธันวาคม 2559 เพิ่มขึ้นจากเดือนเมษายน 2559 ร้อยละ 22

มาตรการสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ นอกเหนือจากโครงการฯ

แผนกู้ยืมเงินจำนวน 2 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐจากธนาคารเพื่อการพัฒนาใหม่ (New Development bank: NDB) เพื่อลงทุนในโครงการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

การประกาศใช้กฎหมายจัดเก็บภาษีสินค้าและบริการ (Good and Services Tax: GST) ใหม่เพื่อลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการเก็บภาษีระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง

อุปสรรคที่รอการแก้ไข

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก หลายแหล่งข้อมูล

Make in India - ความพยายามสู่การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตของโลก

What is Make in India?

Make in India คือโครงการริเริ่มของรัฐบาลอินเดียเพื่อส่งเสริมให้บริษัทต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หันมาตั้งฐานการผลิตสินค้าในประเทศอินเดีย และสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับสินค้าที่ผลิตในอินเดียให้เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ และยกระดับประเทศอินเดียให้เป็น "ศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าของโลก"

โครงการ **Make in India** ให้ความสำคัญกับ 25 ภาคส่วนของเศรษฐกิจอินเดีย ดังนี้

